

רוב יצירתו האהודה של רוסיני, אודות פיי גארו הערמומי המשיא את רוזינה היפה לרוזן המאוהב, למרות האינטיגות המסובכת של אפטרופסה — יצא שטוח, ממושך ולעתים אף משעמם.

מאחורי הקלעים

דרך כל גוב

הבמאי שמואל בונים והתפאורן ארנון אדיר לא יצטרפו לחברת עשור. המוקמת על-ידי עובדיה הבכירים לשעבר של חזרת העשור לשם אירגון פסטיבלים ותערוכות — זוהי אחת התוצאות הראשונות של פירסומי העיתונות על דרך הקמתה של חברה זו ... **פרשת מרדכי קינדר** נכללה בי רגע האחרון בתוכניתו החנושה של תיאטרון סמבטיון, השד יודע, בפומון תיבת המדינה: "עניין קינדר וכל אשר היה / לימדונו לקח ושיעור דגול: / סוף כל גוב אולי הוא לתלייה, / אך תחילתו — שליחות רשמית לחו"ל" ... **"עין כמונים"**, מחזהו של אפריים קישון, שהיה מונח בשעתו בתיקי התיאטרון הקאמרי, הוחזר השבוע למחברו גם על-ידי חזרת הרפרטואר של תיאטרון הבימה. קישון טוען כי בסיפורו של מח זה, אודות מנהיג מדיני ישיש, המחליט להתרחק כביכול מהפוליטיקה ולפרוש לכפר נידה, לא התכוון כלל לביגיי, אולם הכל חוששים להציגו, שמא יתפרש על-ידי צופיו כסאטירה על שדה-בוקר ... **להקה** **כאטירית** ישראלית נוספת תקום כנראה בקרוב — על כל פנים, זוהי תכלית הפעור לות-שמאחורי-הקלעים שמנהל עתה המנהל האדמיניסטרטיבי של הבימה אריה הרצברג, המתנגע כנראה אל השנים הטובות שבילה כמפקדה ומקימה של להקת הנח"ל לשעבר ... **"התיאטרון הקאמרי"** לא יקים ערב מוקדש לשנת-המאה להולדתו של שלום עליכם, כפי שנתבקש על-ידי משרד החינוך והתרבות, כתוצאה ממכתב ששיגר לתיאטרון חתנו ומתרגמו של שלום-עליכם, יהודה דב ברקוביץ. ברקוביץ אסר בתכלית האיסור על התיאטרון להעלות משהו של שלום עליכם על הבמה, ותוך כדי כך הביט אחר רה בועם על כמה איש-תיאטרון ישראליים שקילקלו, לדעתו, את יצירותיו של שלום עליכם בהעלותם אותן על הבמה. "הם", כתב ברקוביץ בחימה שפוכה, "טיפלו בזה בלי ידיעתי, ועדיין לא באו על עונשם רק משום שהייתו עסוק עד עכשיו ולא היה לי פנאי, וגם לא חשב לספל בטינופת של בית רבן זו" ... **ילדי ישראל** ערכו שבוע האחרון הסתערו-תרבותי על התיאטרונים, כי מטרה להתקבל כשחקנים למרות גילם הצי עיר. חלק מן ההתקפה כחן כלפי הבחנינות לשחקנים שערך התיאטרון הקאמרי, בהן התייצבו בין השאר ילדים בני שלוש-עשרה, שדיקלמו שירים שונים, או סיפרו בדיחות באנגלית ובאידיש. אחד הנבנתים התעקש כי עליו לבצע את הקטע שלו על-גבי ספה. לכן פתחו למענו את המסך, ובישיבתו בטרקלינה של נורה, השמיע הרוצה-להיות-שחקן בקול נרגש את דברי ריצארד השלישי הבחנתים התאפקו בקושי מפרץ-צחוק קולני ... **זאילו** "הכימה" נתקבל השבוע מכי תב מנער בן ראשון-לציון, המפרט את כשי רגותיו, מודיע כי "אני שיחקתי כבר כמה תפקידים ראשיים, לא זוכר איזה", ומסיים בהבעת תקחה כי יתקבל לתיאטרון ואז יר כל לפרנס את הוריו, שמצבם הכלכלי קשה, ולהיות "שחקן מפורסם כמו חנה רובינא, ישה חפץ ומישה אשרוב".

תהליך

הצגות

● **העצים מתים זקופים** (הבימה) — ראה לעיל.

קונצרטים

● **רביעיית בודאפשט** (בית הבי מוה, יום א') — אחו האנסמבלים הטובים בעולם למוסיקה קאמרית, בתוכנית של הי יצירות הקאמריות המקובלות ביותר.

תערוכות

● **מארסל יאנקו** (ביתן הלנה רוביני שטיין) — שיחזור דרכו האמנותית של הי אמן הישראלי שהיה בנעוריו מיוצרי תנועת הדאדא. בתמונות שנאספו מכל העולם, פרט לארץ מולדתו של הצייר, רומניה.

בידור

● **בגל קצר** (מיתדון התיאטרון) — סאטירה פוליטית חדישה, ראשונה בהעזתה בישראל.

תיאטרון

העצים מתים זקופים

העצים מתים זקופים (הבימה) הוא מלודרמה תמימה, שהיה נעים יותר לראותה אילמלא הועלתה על הבמה במין ארשת חשיבות יתירה, תוך גיוס להקת-אמנים מכיר בדת-מדי, המעלים את ההיריהור האפיקורסי, כי כל העניין כולו איננו אלא ברחוזים. הטעות העיקרית היא של הבמאי יוסף שן, אשר מורגש היטב כי הוא הניך האס-כולה הרוסית המכובדת והכבדה. אף כי עבודתו היא נקייה ומקצועית, הרי חיפושיו החסטיני אחרי מצבים פסיכולוגיים ותהומות נפש, תחת בניינה של הצגת-ראווה קלילה, כפי שמחייבת לפחות המערכה הראשונה, גרמו לניפוח הבלון עד קרוב להתפוצצותו. אם בכל זאת לא התפוצץ הבלון, הרי זה בעיקר הודות לחינניותה של חנה רובינא, בתפקיד הסבתא הישישה והגאה שלא הוגזם במאומה, והודות לשמעון פינקל בתפקיד הסבא, שהצליח להפתיע בכך שלא ייחס לעצמו את החשיבות הרגילה. כתוצאה מכך, הגיש תפקיד טראגי-קומי מאוזן יפה. להצלחה פחותה בתפקידיהם זכו רפאל קלצקיני, שניסה להיות צעיר בעשרים שנה מגילו האמיתי והצליח רק לא להיות הוא, ודינה דורון-פסקין, שחינניותה לא כיפרה על העשייה התיאטרונית שביצעה בלי-הרף מ- תוך קולה.

הקהל, העיף במקצת מן המחזות החסטי-ניים-פסיכולוגיים שהועלו על הבמה בשפע אדיר בשנים האחרונות, היה עשוי לאהוב הצגת זו על תמימותה ופשוטותה, אילו רק הוגשה לו ללא חסנונות פסיכולוגיות.

ערבי קריעה

הסירוב (ערבי קריאה בתיאטרון הקאמרי) הוא מחזה הלוקה בחולשה האופיינית למחזות ישראלים רבים: הוא מתחיל מתוך כוונות טובות, נמשך תוך הסתבכות המור בילה לסיום שהוא נקודתו החלשה ביותר.

גיבורו של יהודה האזרחי הוא איש הי מדע ד"ר אריאל רבינא (משה אשרוב), ש- פקיד ממלתי בכיר (שרגא פרידמן) מציע לו טלפונים, לקבל על עצמו משרה של מנהל משרד הבינוי והייצור, ומקחה להשי- תיק בצורה זאת את הביקורת הנמרצת שמתח המדען על פעולות משרדו. ד"ר רבי נא מקבל את המינוי.

קשה לטעון כראוי את המחזה משום צורת-הצגתו כערב קריאה, כשהשחקנים מר- כנים רק למחצה ונושאים בידיהם את המה זה המודפס. רק מחזות ממדרגה ראשונה, זה מלה שלהם הוא זה, יכולים לעבור, פחות או יותר בשלום, מבחן כה אכזרי. בי מחזות בינוניים — בין שהם קצת למעלה מזה ובין שהם קצת למטה מזה — הרי צורת הצגה כזו מדגישה בהכרח, כמו בזכו- כית מגדלת, כל פגם שיש בהם, בעוד ש- הצגה מלאה יכולה לתת חיפוי לכמה מ- חסרונותיהם. התיאטרון הקאמרי חייב איפוא להחליט סוף-סוף, אילו מחזות מקוריים ראויים לעלות על במתו ואילו ראויים לגני- זה גמורה.

ערבי הקריאה הם השיטה הגאונית ביותר לקריעה סופית ומוחלטת של המחזה הי מקורי.

אופרה

גילוח שטוח

הספר מסביליה (האופרה הישראלית) הוא סיבוב אמין נוסף של האופרה נגד שני אויביה: הדיקציה של השפה העברית ואמנות-המשחק. התוצאה במקרה הטוב ביר- תר: הפסד בכבוד.

האופרה של גיאוקינו רוסיני נכתבה בי-13 יום, תוך גניבה חופשית מיצירות הזולת ואף מיצירות קודמות של עצמו. כשהוצגה לראשונה לפני 133 שנה, אי-אפשר היה להבין מלה מן המושר על הבמה בגלל קריאות-הבזו של הקהל. השבוע היה הקהל שקט ומונמט יותר, אך למרות זאת עדיין אי-אפשר היה להבין מלה מן הטקסט (שגר- לח למען הקיצור). כי האורחת הנורה, מא- רלין טיילר, ששרה באיטלקית, והזמרים המקומיים ששרו במשהו הדומה לעברית, השתנו לפחות בנקודה אחת: איש ואשה מהם לא שר בצורה שאיפשרה הבנה לאוזן העברית.

מלבד טיילר, אשר שירתה לא הצטיינה הפעם במיוחד, עשה רק עמנואל מנקס (בתפקיד באטליו) ניסיון רציני לשחק את תפקידו. האחרים הסתפקו בשירה — בינר- ית, לרוב, אף שכמה קטעים עלו יפה, הרי

"SEX APPEAL 60" האמצעי האידיאלי לגבר ולאשה

להשיג בבתי מרקחת ובבימ"ס לתמרוקים

המפיץ הכללי: תל-אביב, טל. 64340, ת"ד 1533

תוצרת: דשנים וחמרים כימיים בע"מ, חיפה